

Ve

1211

2169

AK. 169.

III. 414.

1743

PRO-CANCELLARIVS
GVSTAVVS HENRICVS
MYLIVS

ICTVS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

CANDIDATI NOBILISSIMI

CAROLI LVDOVICI
STIEGLITZII,

LIPSIENSIS,

D. XXVII. IANVAR. MDCC LII.

CELEBRANDA

INDICIT.

PRO-CANCELLARIUS

CVSTAVVS HENRICVS

MYLLIVS

ICTVS

SOLENNIALLY

CANDIDATI

CAROLI LUDOVICI

STIEGLITZ

...

...

...

...

...

...

...

...

Quod in negotiis humanis plurimis
euenire solet, vt optimae quae-
quae res abusu corrumpantur, id
plerumque in caussis forensibus
accidit, dum media Legum beneficio intro-
ducta, quae recto vsu sunt salutaria atque liti-
gantibus proficua, vsu contrario aut illicito
vergant in damnum alterius, imo eiusdem ipsi-
us, qui illis vtitur. Haud ita pridem cum scri-
bendi occasio esset, hoc de Terminis fatalibus
abbreviandae Litis gratia a Legislatore defini-
tis, disputauimus, eorumque numerum ob ab-
usum si non plane tollendum, certe coarctan-
dum esse indicauimus, cum iurgiorum foren-

IV

sum finem disceptatio illa frequentior de Computatione, Defertione et Restitutione fatalium magis prorogare quam accelerare soleat. In praesenti igitur, cum panegyris Solennior Inaugurationi Doctorali Candidati Nobilissimi CAROLI LVDOVICI STIEGLITZII destinata indicitur, praefaminis loco remedium prouocationis ad eorum salutem, qui a Iudice vel alio modo grauati sunt, vel incommodum futurum timent, concessum, saepius in actoris, nonnunquam etiam rei praeiudicium transformatum, examinabimus, vt huic malo forensi remedium inueniatur.

Communis quidem et longa est querela de abusu prouocationis apud Doctores, quo remedio, vt illustri *Leyseri* verba mea faciam, nihil est salubrius, sed et nihil pestilentius, et quo magis homines abutantur; Cauffidici enim, quod *Casp. Zieglerus* in Rabulistica Cap. XXVI. §. 2. reprehendit, appellationis salutare hoc beneficium

ficium in perpetuas trahunt corruptelas, et negotium tum iudicibus ipsis, tum parti aduersae si faceffere queant, in lucro ponunt, cum tamen iniuste facta prouocatio ex L. XIX. C. de appellationibus infamiae, notam imprimat, conf. qui abufum hunc grauiter exposuerunt *Ludolph. Hugo, Feuret, et Guil. Hieron. Brucknerus*. Verum enim vero hac occasione illos faltem proferendi litem modos, mediante appellatione interposita, differere lubet, qui in nostro foro Saxoniae impune ex parte tum aduocatorum, tum Iudicum adhibentur, necessario cancellis circumfcribendi.

Illos quidem Oratores forenfes quoties actori patrocinium praeflant, raro prouocationis remedium adhibere cernimus, tum quod victoriam litis accelerare ex animo cupiunt, tum quod rarius grauamen quoddam adeffe credunt. Aft cum idem ille cauffidicus, qui actoris ius deduxit, in pari cafu, quando ob idem obie-

VI

Etum diuersi litigant, rei caussam agit, quaenam
 apparet catastrophe? quoties durante lite se
 grauatum propugnat, iudicique cuiusuis instan-
 tiaie persuadere conatur? Omnis fere sententia,
 iustissima licet, ipso iudice, grauamen vnum alte-
 rumue infert, quae, vt speciosiora sint, nume-
 ris pluribus distincta in schedula appellationis
 recensentur. Et haec quidem, docent, quam
 difficile sit tueri personam aduocati, et ad caus-
 fidicos, qui reo in causa etiam iniusta patrocini-
 um praestant, et prurimum prouocandi assue-
 scunt, Plinii professionem in Epist. 3. L. II. per-
 tinere: *Nos, qui in foro, verisque litibus teri-*
mur, multum malitiae, quamuis nolimus, ad-
discimus. Actoris autem vnicum, sed flebile
 manet solatium, superiorem nunquam appel-
 lationi deferre, sed reiectionem decernere.
 Maximum quoque litis incommodum affert
 ab aduocato facta prouocatio nomine tertii
 vel ignoti, vel vagabundi, cuius domicilium
 non

non constat. Licet enim Iudex de iniustitia pro-
 uocationis ex officio, et absque praeuia notifica-
 tione, ad Superiorem referre queat, imo debeat,
 tamen ubi reiecta est haec prouocatio, eiulque rei
 notificatio appellanti insinuanda, aqua haeret,
 licet hoc casu aduocato, qui schedulam subscripsit
 mandato destituto, rectius notificationem fieri
 censendum sit. Porro frequens est aduocati
 prouocatio cum acta inrotulanda sunt, contra
 eorum transmissionem ad Dicasterium certum,
 ut plurimum frustranea, causae tamen decisio-
 nem retardans. Si enim ratio contradictionis
 nulla appareat, Iudex aequo ferre animo, vix
 poterit, liberum, quod hac in re habet, arbi-
 trium coarctari, licet petitum gratificari pro-
 nus fuisset, sed haec relatio ad Superiorem tem-
 pus consumit. Idem accidit tum, cum ad-
 vocatus, cui sententia clienti suo proficua
 publicatur, metuens ne per remedium Leute-
 rationis aduersae partis a viribus rei Iudicatae
 suspen-

VIII

suspenderetur, adigere tentat iudicem, ne huic remedio suspensiuo locum daret, addita appellatione, si id obtinere non possit. Iudicis sane officium postulat, antequam de admiffione remedii certum quid statuit, appellationem hanc remouere, ne videatur coactus. Ita argumentum appellationis et forma noua, quae speciem iustitiae promouendae mentitur, re ipsa celerem eius expeditionem sufflaminat. Vnicum addam de abusu prouocandi in causis Iniuriarum impuni. Iniurians enim sub poena Confessi et conuicti citatus, et contumax, citatione grauatum se esse in Scriptis asserens, iuncta appellatione, nihil quidem agit, sed hac reiecta non habetur pro confesso et conuicto.

Et hae quidem litis ambages sunt, quae ab aduocatis proficiscuntur. Sed factum iudicii passim occurrit, quod magis impedimento est in litis progressu, quam ipsum remedium prouocato-

cato-

catorium. Solent enim qui in conscribendis actis sunt occupati, huius interpositi remedii copiam facere aduersae parti, vt contradicat grauaminibus, quae ipsi nondum diiudicarunt, qua in re duplex est, quod quaeritur, commodum, tum vt suppeditentur argumenta, in refutatoriis apostolis concipiendis adhibenda, hacque ratione labor diminuatur, tum vt ille augeatur communicatione appellationis, et copialibus accedat lucrum, id quod pace illorum, qui hunc quaestum simulant, dissimulantque, dictum sit. Hora interim ruit, vsque dum responsio sequitur, qua exhibita Iudex prius de redimendis quam consignandis apostolis cogitat, diem ad exsoluendas expensas dicendo. Hic vero eas cogendi modus, in foro receptus, morae vltioris ansam praebet, et disceptationis, si quando in actis haud notatum fuerit, an solutio facta, vel fides habita, si consignatio sumtuum quantitatem definitam excedit, si grauamen adest per-

B

petuum,

X

petuum, aut caussa alia restitutionis, quae omnia alunt cunctationem, aequae ac in casu omiffae solutionis, cum ab eo, qui relationem vrget, suppeditandi sunt nummi. Vt adeo quod ad vnus commodum idque exiguum introductum, cedat in alterius incommodum. Literae denique refutatoriae vel generaliter, vel strictim, vel contra acta elaboratae Curias Superiores aliquando mouere possunt, vt admittendum magis quam reiiciendum esse appellationis remedium censeant, quod postea in sententia huius instantiae declaratur iniustum, quae mora itidem ex facto iudicis inferioris oscitantis ortum trahit. Idem dicendum erit de eo, qui post literas remissoriales, cui sententia superioris instantiae iuncta est, insinuat, partibus litigantibus eas publicandas esse credit, certumque terminum praefigit, quod Iustitiariis vsu rerum forensium exercitatis nonnunquam est solenne, reprehensione tamen dignum. Alii incuriam
in

in eo adhibent, vt relationes ad principem, vel remissoriales cum actis publicis parti litiganti, expensas soluenti, aut eius aduocato, concedere vix dubitent, iudicio, ad quod pertinent, insinuandas, quas tamen saepius illi ad longum tempus retinent, neque iudici tradunt, nonnunquam etiam interuertunt.

Temporis tandem, exigui licet, iacturam affert solennis illa publicatio, qua reiectae appellationis notitia litigantibus aperienda est, notificationis compendio citius absoluenda. Haec de Iudice moratore monuisse sufficiant. Quod reliquum est, qui de omni illo abusu prouocandi tollendo cogitant, multam aduocato dictandam inter alia sufficere credunt. Verum enim vero caussidicus hunc puniendi modum plerumque haud timet, qui sibi iam de his nummis prospicere didicit, et lectu digna est narratio in meditationibus Leyserianis spec. DCLV. p. 483. de aduocato, qui in Termino

XII

publicationis audita reiectione et multa, hanc paratam pecuniae summan statim exsoluit, quam a cliente cui messis compendium hac prouocatione fecerat, ante nominis subscriptionem depositi loco accepit. Quae cum ita sint, aut multae quantitas relatione habita ad damni, quod prouocatione illicita datum est, restitutionem, definienda, aut emenda speculi Saxonici L. II. cap. 12. recipienda erit, in subsidium ab eo, qui prouocationis dux et autor fuit, repetenda. Recessus vero Imperii anni 1654. rigor maximus conspicitur, qui §. 120. sanctiones in moratores forenses ad corporis poenam afflictiuam extendendas, memorat.

Reliqua, quae ad illustrandum hoc argumentum faciunt alia opportunitas temporis suppeditabit. Nunc instituti ratio *Candidati Clarissimi* vitam et studia paucis exponere nobis iniungit. Nimirum Vir Nobilissimus Dominus CAROLVS LVDOVICVS STIEGLITZ lucem

cem aspexit vitalem Lipsiae die X. Aug.
 MDCCXXVII. Patrem veneratur Virum
 Illustrem atque Magnificum CHRISTIA-
 NVM LVDOVICVM STIEGLITZ ICtum
 Consummatissimum, Potentissimo Polonia-
 rum Regi et Saxoniae Principi Electori a
 Consiliis rei militaris intimis, Ciuitatis nostrae
 Consulem, et Scabinatus Regii Assessorem,
 Virum integerrimum, Matrem vero *Erd-
 mutham Sophiam* e gente *Döringiana* oriun-
 dam, Sexus sui ornamentum, quibus pa-
 rentibus eorumque felicitati, quam in hono-
 re filiorum habent, merito congratulamur.
 Noster ex prouidentia Parentis Optimi ab
 ineunte adolescentia praeceptoribus vsus est
 fidelissimis, *Steinmüllero, Loewio, Poetzinger-
 ro, Lehmanno, Leisnero, Walthero, Pitsche-
 lio, Krebsio* et *Ernesto*. His institutionibus
 Theologicis et Philosophicis, duce *Kraussio*,
 nec non Iurisprudentia Ciuili, quod ad initia,

XIV

Wiefenhauero instructus, Anno MDCCXLVI. *Rectore Christio* in numerum ciuium academicorum relatus est. In pertractando Iuris Ciuiliſtudio, et quidem in praelegendis Libris Institutionum et Codicis Doctores habuit *Hommelium*, *Richterum*, et *Wiefenhauerum*. In Iure Feudali audiuit *Magnificum Ordinarium Bauerum*, qui etiam ad ductum Menckenii e Pandectis examen priuatim cum ipſo inſtituit. Historiam Statuum Imperii didicit ex ore *Ioecheri* ad poſitiones Gebaueri; Iuris Publici et historiae Imperii dogmata ad Mafcouii et Schmuaffii theſes ex *Schumanni* praelectionibus percepit. Iuri Canonico et historiae Iuris incubuit praeunte *Wiefenhauero*. In ſtudio practico *Ioachimum* Doctorem ſequutus eſt. In ſtulo germanico *Maium* habuit inſtructorem, et ſub *Richteri* et *fratris* chariſſimi auſpiciis in arte diſputatoria exercitatus fuit. Vt etiam publicum ſuae diligentiae documentum extaret

Differ-

Dissertationem de *Iure conuentionali sacrorum
 dirigendorum*, Praefide eodem *Wiefenbauero*
 publice defendit. Tandem ante aliquod tem-
 pus ab Ordine Nostro petiit, vt honorum in
 Iure summorum adipiscendorum causa, ad con-
 sueta examina admitteretur, in quibus et tex-
 tus vtriusque Iuris erudite explicuit, et ad
 quaesita promte respondit, vt dignum eum iu-
 dicaremus, cui supremi in arte nostra honores
 tribuerentur. Ea de causa futuro *die Mercurii*
 nimirum d. XXVI. Ianuarii hora pomeridia-
 na II. in auditorio nostro praelectiones in
L. 4. Cod. de Fideicommissis instituet, proxi-
 mo vero *die Iouis* d. XXVII. eiusdem mensis
 inauguralem dissertationem sine Praefide de *Fi-
 dei-Commissio Familiae, ab iis, quorum interest,
 sublato*, tuebitur. His peractis Vir excellen-
 tissimus *D. Augustus Florens Riinus*, Assessor
 Ordinis Nostri et Aduocatus Curiae Supremae
 Prouinc. et Consistorii Regii, collega coniun-
 ctissimi

QK Ve 1211

XVI

ctissimus ex Ordinis decreto a me, vices cancellarii sustinente, rite constitutus *Promotor* dignitatem, honores et priuilegia Doctorum extra tamen spem in Collegium nostrum ascendendi, publice illi tribuet. Quae sollempnia nostra, vt vos, *Rector Academiae Magnifice, Illustrissimi Comites, utriusque reipublicae Proceres, nec non Generosissimi et Nobilissimi Academiae Ciues* conspectu vestro et aduentu reddatis illustriora, quo quemque decet, cultu rogamus. Dabam
Domin. III. post Fest. Epiphantias. A. S.

M D C C L I I.

L I P S I A E

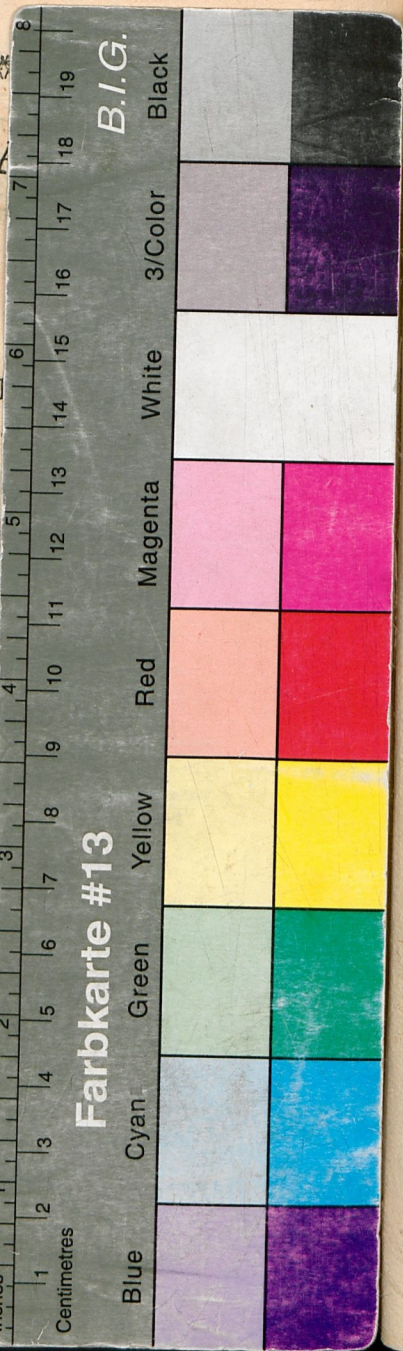
EX OFFICINA BREITKOPFIA.

X2502320

VD 18

m. c.

PRO-CANCELLARIVS
GVSTAVVS HENRICVS
MYLIVS

ICTVS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

CANDIDATI NOBILISSIMI

CAROLI LVDOVICI
STIEGLITZII,

LIPSIENSIS,

D. XXVII. IANVAR. MDCC LII.

CELEBRANDA

INDICIT.

